

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FLIP, DE DRAKENDODER

Toneelspel in twee delen voor de jeugd,
naar het boek van
Henri van Daele

door

Onoré de Vijlder

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2252

PERSONAGES

In volgorde van opkomst:

Oude draak (1 - 2)
Jonge draak (3 - 4)
Minister (5)
Prinses Zeegolfje (2)
Koning Knikkeraar de eerste (3)
Herauten (1 - 2 - 3 - 4 - 5)
Kris (2)
Flip (5)
Annemarie (4)
Lakei 1 (2)
Lakei 2 (4)
Prins Maximiliaan (1)

Het stuk kan gespeeld worden door twaalf acteurs (veertien indien elke draak door 2 acteurs wordt gespeeld) of door vijf acteurs (dubbelrollen - rolverdeling tussen haakjes aangeduid)

Het decor dient eenvoudig te worden gehouden; ofwel een neutraal eenheidsdecor, ofwel per tafereel één zetstuk dat de locatie aanduidt

E E R S T E D E E L

Eerste tafereel

Bovenop een rots. Voor het hol van de draken.

De oude draak komt met veel lawaai op. Hij heeft acht koppen. Hij wordt gevolgd door de jonge draak met zeven koppen. Elke draak kan door twee acteurs gespeeld worden, zodat ze wat imposanter lijken. Indien de acteurs niet kunnen vuurspuwen kan een dergelijk effect bijvoorbeeld met licht of linten nagestreefd worden.

OUDE DRAAK : Het kan zo niet blijven duren!

JONGE DRAAK : Maar pappa...

OUDE DRAAK : Het wordt tijd dat jij iets gaat doen!

JONGE DRAAK : Maar pappa...

(De oude draak spuwt vuur en brult geweldig.)

OUDE DRAAK : Niks pappa nergens pappa! Denk je soms dat je ouwe pappa altijd voor jou zal blijven zorgen?

JONGE DRAAK : Maar, wat moet ik dan doen?

OUDE DRAAK : Hij weet niet wat hij moet doen. Hij weet niet wat hij moet doen!!! *(Hij spuwt vuur en brult.)* Een draak, mijn beste jongen, zit niet de hele dag op zijn kont in de zon.

JONGE DRAAK : *(moppert wat voor zich uit)*

OUDE DRAAK : Een draak dwingt namelijk ontzag af!

JONGE DRAAK : Ont-zag?

OUDE DRAAK : Ontzag ja ontzag. Heeft je pappa je dat woord dan nooit geleerd?

JONGE DRAAK : Maar... ù bent mijn pappa, pappa.

OUDE DRAAK : (*aarzelend*) Daar gaat het nu niet over. Een draak moet de mensen bang maken. Zo bang, dat ze niets durven doen, wanneer je een koe van ze rooft.

JONGE DRAAK : (*maakt geluid van afkeer*)

OUDE DRAAK : Wat?

JONGE DRAAK : Ik lust helemaal geen koeien. Het zijn domme beesten. Geef mij maar een lekker verse kikker. Die kan je vangen zónder ontzag af te dwingen.

OUDE DRAAK : Kikkers zijn goed voor katten en ratten en ooievaars.

JONGE DRAAK : En voor drakekinderen.

OUDE DRAAK : Drakekinderen, ja. Maar een echte draak eet koeien, nijlpaarden, olifanten!

JONGE DRAAK : (*maakt groot geluid van afkeer*)

OUDE DRAAK : (*gewichtig*) En dàn... beste zoon... dàn kan je eraan denken... om beroemd te worden.

JONGE DRAAK : (*niet onder de indruk*) Leuk.

OUDE DRAAK : Want dààr draait het in een draak zijn leven tenslotte om. (*dromerig*) En als je echt héél beroemd wil worden, dan moet je een prinses roven.

JONGE DRAAK : Een prinses? Wat moet ik daar nu mee beginnen?

OUDE DRAAK : (*boos*) Je moet er helemaal niks mee beginnen! (*zucht: moet ik nu echt àlles uitleggen? Geduldig:*) Je ontvoert ze. Je brengt ze naar hier. Je bewaakt ze. Je zorgt ervoor dat ze niet kan weglopen, of dat niemand ze komt stelen.

JONGE DRAAK : (*tegen zijn zin*) Spannend.

OUDE DRAAK : (*brult en spuwt vuur*) Ja, nu wordt het spannend. Want als je dat een tijdje kan volhouden, kom je in de krant. En dan belooft de koning - de vader van de prinses - veel geld aan wie het mens komt bevrijden. (*gemeen*) En dan komen er mannen bij de

koning en die willen dat geld en die komen de berg op om je te doden.

JONGE DRAAK : *(verschrikt)* Maar ik wil helemaal niet gedood worden.

OUDE DRAAK : *(wanhopig om zoveel onbegrip)* Zover komt het toch niet! *(belerend)* Die mannen die naar boven komen zijn allemaal sufferds. Druiloren. Leeghoofden. Je hoeft alleen maar... *(spuwt beetje vuur)* en hop... ze zijn weg.

JONGE DRAAK : Oh? *(spuwt beetje vuur - kijkt naar vader - die knikt goedkeurend - spuwt nog een beetje vuur)*

OUDE DRAAK : Zie je wel? *(voor zichzelf)* Laten we maar hopen dat je het begrepen hebt.

JONGE DRAAK : Bent u een beroemde draak vader?

OUDE DRAAK : *(met valse bescheidenheid)* Dat gaat nogal dat gaat nogal.

JONGE DRAAK : Hebt u al eens een prinses ontvoerd?

OUDE DRAAK : Natuurlijk. Anders zou ik niet zo beroemd zijn.

JONGE DRAAK : *(met ontzag)* Waw!

OUDE DRAAK : Daarom heb ik ook één kop meer dan jij.

JONGE DRAAK : Hoe komt dat?

OUDE DRAAK : Aan de voet van de berg woonde er een prinses, ik vloog naar haar paleis, greep haar en bracht haar naar hier.

JONGE DRAAK : En zat ze dan zomaar in deze grot?

OUDE DRAAK : Yep. Ze zat wel wat te snotteren...

JONGE DRAAK : Ocharme.

OUDE DRAAK : Maar een draak moet hard zijn - bikkelhard!

JONGE DRAAK : Juist. *(om zichzelf te overtuigen)* Bikkelhard.

OUDE DRAAK : En stilaan werd ik beroemd. Foto's in de kranten, interviews voor TV, je weet wel...

JONGE DRAAK : En toen?

OUDE DRAAK : Wat denk je?

JONGE DRAAK : De sufferds!

OUDE DRAAK : De druiloren!

JONGE DRAAK : De leeghoofden!

OUDE DRAAK : En wat deed ik?

(De jonge draak spuwt een beetje vuur.)

OUDE DRAAK : Voilà!

JONGE DRAAK : Geweldig! En hoe kwam die achtste kop er dan bij?

OUDE DRAAK : *(beetje verveeld)* Ja, die achtste kop. Wel, de laatste knaap was een sluwe kerel. Hij stond hier plots voor me, ik had hem niet zien afkomen, en met één zwaai ... zwiep... één van mijn zeven koppen weg.

JONGE DRAAK : Maar... maar dan waren er maar zes meer!

OUDE DRAAK : En op de plaats van die afgeslagen kop, groeiden er onmiddellijk twee nieuwe!

JONGE DRAAK : Nee!

OUDE DRAAK : Dat zei hij ook! Nee! Maar toch was het zo. Het schijnt normaal te zijn bij draken, maar ik wist het ook niet.

JONGE DRAAK : En toen?

OUDE DRAAK : Hij bleef daar maar staan, met zijn mond open. En na een tijdje zei hij: *(met open mond)* 'Awawa...'

JONGE DRAAK : Wablief?

OUDE DRAAK : Dat zei ik dan weer. Wablief zei ik. En toen zei hij : *(bibberend)* 'Awawa... Krijg ik de prinses terug alstublieft?' Ja, beleefd was hij wel. Maar ik lachte hartelijk. Hahaha. Met al mijn acht koppen. En weet je wat hij toen zei?

(Jonge draak knikt nee.)

OUDE DRAAK : Hij zwaaide met zijn zwaard en riep: 'Als u de prinses niet teruggeeft, hak ik net zo lang tot u duizend koppen hebt.'

JONGE DRAAK : *(bewonderend)* Amaai!

OUDE DRAAK : Ja? Denk je dat het zo makkelijk is met duizend koppen? Als je 's morgens opstaat duurt het een hele dag voor je al je ogen opengewreven hebt. Dus heb ik hem de prinses meegegeven. Op voorwaarde dat hij er niemand wat van vertelde. Want als de mensen horen dat een draak zijn prinses heeft laten afnemen, dan lachen ze hem uit. Beroemd of niet.

JONGE DRAAK : En heeft hij woord gehouden?

OUDE DRAAK : Ja hoor. U ziet hier één beroemde draak. Er wordt nog steeds over mij gepraat, zoontje! En wat kan een beroemde draak als ik zich nog wensen? *(hij kijkt nonchalant weg)* Hm??

JONGE DRAAK : Een lekkere koe?

OUDE DRAAK : *(kijkt met al zijn koppen in de richting van zijn zoon - beheerst zich)*

JONGE DRAAK : Een liefvallige drakevrouw?

OUDE DRAAK : *(beheerst zich nog nauwelijks)*

JONGE DRAAK : Een vermelding in het Guinness Book of Records?

OUDE DRAAK : *(ontploft)* Een beroemde zoon!!!

JONGE DRAAK : *(aarselend)* Een beroemde zoon?

OUDE DRAAK : Juist! Dus jij vliegt vandaag nog naar het paleis, en pakt er een prinses!

JONGE DRAAK : Diezelfde prinses?

OUDE DRAAK : Natuurlijk niet, sufferd! Een andere prinses natuurlijk!

JONGE DRAAK : Oh, ze hebben er verschillende?

OUDE DRAAK : Die van mij zal wel al met pensioen zijn.

JONGE DRAAK : Aha.

OUDE DRAAK : *(plechtig)* Dus mijn zoon: treed in de voetspo-
ren van je vader, en ontvoer een lekkere succulente
prinses! *(knijpt de jonge draak in de wangen)* Wij
rekenen op jou!

JONGE DRAAK : Aai!

(Oude draak af.

*De jonge draak staat besluiteloos te kijken. Hij
zucht. Dan:)*

JONGE DRAAK : Een prinses roven. Zo eventjes tussen de soep
en de patatten. Alsof ik niks anders te doen heb!
Ik moet nog... euh... *(wijst naar links)* Ik moet nog
... euh... *(wijst naar rechts - betrapt)* Tja. Niks.
Eigenlijk. *(enigszins verveeld)* Vooruit dan maar. Niet
dat ik zo nodig beroemd wil worden, maarre.. als de
ouwe iets in zijn koker heeft. Wat zeg ik? In zijn
acht kokers!

*(Hij vliegt naar beneden. Indien de acteurs niet
kunnen vliegen, kan een dergelijk effect bijvoorbeeld
nagestreefd worden d.m.v. licht, geluid, choreografie,
muziek...)*

JONGE DRAAK : Als ik maar wist hoe een paleis eruitzag! Laat
staan een prinses! Ik zal naar de voet van de berg
vliegen. Als ik niks paleisachtigs zie, kan ik nog
altijd de weg vragen. *(Vliegt weg.)*

Tweede tafereel

Paleistuin

Een minister komt op. Plaatst naast zich een bordje: 'NIET OP HET GRAS LOPEN'. Wil zijn pijp aansteken. Zoekt vuur.

MINISTER : Sakkerdesakkerdepietjes. Nu heb ik geen lucifers meer.

(De jonge draak landt naast de minister.)

MINISTER : *(pijp in de mond)* Kan jij niet lezen?

JONGE DRAAK : *(knikt nee)*

MINISTER : Er staat...

(De jonge draak spuwt een beetje vuur in de richting van de pijp.)

MINISTER : *(schrikt)* He! *(merkt dat de tabak vuur gevat heeft)* Ha! Bedankt! Er staat...

JONGE DRAAK : Kan u mij zeggen waar het paleis is?

MINISTER : Ja natuurlijk. Dit is de tuin van het paleis.

(verveeld) Daarom staat er ook een bordje dat je eigenlijk niet op het gras mag lopen.

JONGE DRAAK : Ik kan tóch niet lezen!

MINISTER : Dan is het goed!

JONGE DRAAK : Kan u mij ook zeggen waar de prinses ergens is?

MINISTER : De prinses? Die doet een dutje denk ik. Maar straks maakt ze wel een wandelingetje in de paleistuin.

JONGE DRAAK : Zou ik dan hier op haar mogen wachten?

MINISTER : *(weifelend)* Ja. Ja.

Weet je wat. Ik zal dat bordje wegnemen. Dan valt niemand je nog lastig.

JONGE DRAAK : Dat is heel vriendelijk van u.

Bent u niet bang voor me?

MINISTER : Waarom zou ik bang voor je zijn?

JONGE DRAAK : Da's waar ook. Ik ben nog niet zo beroemd als mijn vader. Maar dat komt nog wel hoor!

MINISTER : Dat doet me veel plezier. Maar nu moet je mij verontschuldigen! Ik heb nog werk te doen! Succes met de prinses! Daag!

JONGE DRAAK : Daag!

(De minister gaat weg.)

JONGE DRAAK : Vriendelijke meneer! Wachten, dus! *(wacht)*
Gemakkelijk, een prinses ontvoeren! Je moet alleen maar zitten wachten tot ze opduikt. *(wacht - geeuwt)*
En opletten dat je niet in slaap valt, natuurlijk!

(Een meisje zingt off scene een liedje.)

JONGE DRAAK : Wat is dat? Wie is dat? Daar komt iemand!
(kijkt om zich heen) En ik kan me nergens verbergen!
(hij tracht zich klein te maken)

(De prinses komt huppelend op. Ze draagt een kroontje. Ze ziet de jonge draak voorlopig niet.)

JONGE DRAAK : *(terzijde)* Allemachtig. Zou dat nu een prinses zijn? *(hij snuffelt - nadert de prinses - schraapt zijn keel)* Neem me niet kwalijk, maar bent u de prinses?

(De prinses staat stil en kijkt hem verbaasd aan.)

PRINSES : *(verrukt)* Wat ben jij een afschuwelijk mooi dier!

JONGE DRAAK : *(verwonderd - teleurgesteld)* Vindt u me mooi?

PRINSES : Jaaaaa!

JONGE DRAAK : Vindt u me niet afschuwelijk lelijk?

PRINSES : Natuurlijk niet!

JONGE DRAAK : *(zucht)* Vooruit dan maar...

(De jonge draak probeert indruk te maken door rook en vuur te spuwen, te brullen...)

JONGE DRAAK : Nú bent u toch bang!

PRINSES : En waarom dan wel?

JONGE DRAAK : *(laatste poging)* Ik ben een draak!!!

PRINSES : Da's toch niets bijzonders. Ik heb een paar tantes en dat zijn ook draken. Vervelende zeuren. *(bemerkt haar tactloosheid - met haar hand voor de mond)* Oow.

JONGE DRAAK : 't Is niet erg. 't Is een voor de hand liggend grapje. Dus u bent de prinses.

PRINSES : *(knikt)*

JONGE DRAAK : Een échte prinses?

PRINSES : Waarom zou ik anders een gouden kroon dragen?

JONGE DRAAK : Natuurlijk.

PRINSES : Ben jij een echte draak?

JONGE DRAAK : *(weifelend)* Ik... ik ben het nog een beetje aan het leren.

PRINSES : Dat heb ik gemerkt! Kan jij vliegen?

JONGE DRAAK : Ja, vliegen kan ik wel!

PRINSES : En als ik op je rug ga zitten, kan je dan ook nog vliegen?

JONGE DRAAK : *(onzeker)* Ik... *(krijgt een idee)* Natuurlijk. Zullen we drie rondjes boven het paleis vliegen?

PRINSES : Nu?

JONGE DRAAK : Waarom niet?

PRINSES : Maar, wat gaan de mensen zeggen?

JONGE DRAAK : We vliegen zo hoog dat de mensen je niet herkennen.

PRINSES : In dat geval... Vooruit, laten we het meteen proberen. *(Ze klimt op zijn rug.)*

JONGE DRAAK : Opgelet... Zit je goed?

PRINSES : Ja hoor!

JONGE DRAAK : Daar gaan we!

(Hij blaast een rookwolk en stijgt op. De prinses gilt van opwinding. Ze draaien een paar rondjes en beleven er veel plezier aan. Ze verdwijnen.)

MINISTER : *(off scene)* Euh... hallo !!! Jongeheer vuurspuwer!!! Excuseer!!! *(op)* Mijn pijp is uit, hebt u misschien... Oh, hij is er niet meer. Jammer. Ik had hem willen vragen of hij nog wat vuur voor me had. En of hij de prinses al gevonden heeft. *(denkt aan iets)* De prinses..ja, dat is waar ook - in het paleis was ze niet meer, en *(kijkt rond)* in de tuin zie ik haar ook niet. Prinses Zeegolfje... prinses Zeegolfje! Nergens... Ze zal wel weer verstoppertje aan het spelen zijn.

(We horen het klapwieken van vleugels.)

MINISTER : Maar... wat is dat voor lawaai. Het lijkt wel een grote vogel. *(hij kijkt omhoog)* En wat voor een grote vogel! Maar... dat is... die ... vandaarnet... *(het begint hem te dagen)* Nee maar... hij kon vuur spuwen ... en hij kan vliegen... Da's een dra... een dra... een draak!

Help! Een draak boven het koninklijk paleis! Help! *(vermant zich)* Nee... kalm blijven! Een draak is

ongevaarlijk. Een draak spuwt alleen maar wat vuur... vliegt een beetje in het rond... en wat doet een draak nog... NEEE! Een draak ontvoert prinsessen! Prinses Zeegolfje! Prinses Zeegolfje!!! Ze hoort me niet! En ik zie haar niet meer, zo hoog vliegen ze al! Ik moet onmiddellijk de koning waarschuwen! *(En af.)*

Derde tafereel

De speelzaal in het koninklijk paleis

(De koning is uiterst geconcentreerd aan het knikken.)

KONING : Een aanval langs de linkerflank. Hoogste concentratie is geboden want ietsje te weinig snelheid, en het wordt een slag in de lucht, en ietsje te veel effect en de vijand doorziet onze strategie. Van je één... van je twee... Van je...

(De minister stormt binnen.)

MINISTER : Majesteit!

KONING : *(schrikt)* Drieee!!! Sapperdapperdapperdepap! Wat een kabaal wat een rumoer wat een lawaai! En waar is die knikker nu naartoe gevlogen? *(zoekt)*

MINISTER : Neem me niet kwalijk majesteit, maar...

KONING : Ik neem het je wel kwalijk! Protocol, waardigheid, decorum! Mij onaangekondigd storen middenin hoogst belangrijke staatsaangelegenheden!

MINISTER : Er is iets ver-schrik-ke-lijks gebeurd!

KONING : *(bij hem - lichte paniek)* Is mijn zakje met reserveknikers gestolen misschien?

MINISTER : Nee majesteit: het is veel...

KONING : Waar is het? Waar is het?

MINISTER : Het zakje met de koninklijke reserveknikkers zit veilig in de koninklijke schatkist.

KONING : *(zoekt opgelucht verder naar zijn knikker)* Dan zie ik niet in wat voor ver-schrik-ke-lijks er kan gebeurd zijn. Ha hier heb ik hem. *(gooit de knikker naar de minister)* Jouw beurt!

MINISTER : Maar majesteit...

KONING : Knikkeren of ik neem je portefeuille af!

(De minister kent zijn baas, hurkt vliegensvlug neer, richt, schiet.)

MINISTER : En nu...

KONING : *(bestraffend)* He! *(gaat naar het 'doel' kijken - het was er blijkbaar vér naast, want hij maakt een minachtend geluidje naar de minister)* Mijn beurt.

*(De minister staat te sterven maar houdt zijn mond.)
De koning kucht uitvoerig, hurkt neer, schiet.)*

KONING : Voilà. Een schot in de roos. Gezien?

MINISTER : *(tegen zijn zin)* Inderdaad majesteit u hebt gewonnen. Proficiat. Mag ik nu...

KONING : *(onderbreekt bestraffend)* Ta ta ta ta! *(steekt zijn hand uit)*

(De minister haalt enkele knikkers uit zijn zak en overhandigt ze de koning.)

KONING : Dank je wel. Zoals het hoog in ons blazoen geschreven staat: het gaat niet om het spel, het gaat om de knikkers.

MINISTER : Ja, majesteit.

KONING : En, heer minister, wat was er zo dringend?

MINISTER : De prinses, majesteit... ze is nergens te vinden...

KONING : Moet je me daarvoor storen? Ze houdt ervan zich te verstoppen, dat weet je toch?

MINISTER : Ja maar... er was een draak in de tuin...

KONING : *(verschrikt)* Een draak?

MINISTER : *(knikt - het lijkt of hij in tranen wil gaan uitbarsten)* Een vreselijke vliegende vuurspuwende vlerk van een draak! We moeten iets doen! We moeten iets...

KONING : *(nuchter)* Sta niet zo te snotteren. Je bent net een kleuter. Laten we nadenken. De draak zal haar niets doen.

MINISTER : *(ongelovig)* Nee?

KONING : Natuurlijk niet. Draken doen een prinses nooit wat. Ze houden het schaap alleen maar gevangen, meer niet.

MINISTER : O... O... *(zijn hersenen werken)* O... Maar, dan heb ik een buitengewoon idee. Een fantastisch idee, mag ik wel zeggen!

KONING : *(tot publiek - bewonderend)* Dat komt niet vaak voor! Vertel.

MINISTER : Een lumineus idee. En toch is het heel eenvoudig: iemand moet naar de draak gaan en het schaap...

KONING : Schaap?

MINISTER : Ik bedoel de prinses verlossen.

KONING : *(sceptisch)* Buitengewoon. Fantastisch. Euh...
(zoekt het derde woord)

MINISTER : Lumineus!

KONING : Lumineus - Net wat ik wou zeggen. Wel, waar wacht je dan nog op?

MINISTER : *(slikt)* U bedoelt?

KONING : Om de bergen in te trekken en mijn dochter te verlossen?

MINISTER : Maar majesteit, dat gaat toch niet? Wie zou u het land helpen besturen?

KONING : Ooh, er zijn bereidwilligen genoeg!

MINISTER : Maar... maar... wie zou er met u knikkeren.

KONING : (*denkt na*) Aha? Ja. Dat is waar.

MINISTER : Laten we een heraut uitsturen.

KONING : Een wat?

MINISTER : Een heraut... een boodschapper... Om in het hele land rond te vragen wie de prinses wil redden. En we doen het zoals in de sprookjes: wie de prinses verlost mag haar trouwen en later koning worden.

KONING : Koning?

MINISTER : Als u met pensioen gaat natuurlijk.

KONING : Aha? (*denkt erover na*) Waarom niet? Dit is een buitengewoon idee. Een fantastisch idee. Dat heb ik lumineus bedacht. Feliciteer mij.

MINISTER : Majesteit, ik zou geen tijd verliezen...

KONING : Feliciteer mij!

MINISTER : Ik feliciteer u majesteit uit de grond van mijn hart. Uw idee was werkelijk buitengewoon schitterend lumineus.

KONING : Zo heb ik het besloten. Zo zullen we het doen. Sapperdapperdapperdepap!

(Beiden af.)

Vierde tafereel

In alle hoeken van het rijk